

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 17743/2022
11.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиоца „Вентура“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Владимир Зеџ, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Обрад Пашајлић, адвокат из ..., уз учешће умешача на страни тужене ЗЗ „Унија“ у ликвидацији, Иланца, коју заступа ликвидациони управник Радивоје Нишавић, ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 901/21 од 09.03.2022. године, у седници одржаној 11.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 901/21 од 09.03.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 901/21 од 09.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 686/18 од 21.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужену да врати новчана средства ЗЗ „Унија“ у ликвидацији, тако што ће главни дуг у износу од 3.081.900,00 динара уплатити на текући рачун ЗЗ „Унија“ у ликвидацији, у Иланци, са законском затезном каматом по стопи одређеној Законом о затезној камати почев од 29.09.2011. године (дан пријема последњег новчаног износа) па до уплате целокупног износа на рачун ЗЗ „Унија“ у Иланци, у ликвидацији, као неоснован. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 347.854,75 динара.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж 901/21 од 09.03.2022. године, ставом првим изреке, потврдио пресуду Основног суда у Панчеву П 686/18 од 21.09.2020. године, а жалбу тужиоца је одбио као неосновану. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучавање о посебној ревизији, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Предмет тражене правне заштите је враћање, од стране тужене, у имовину умашача на њеној страни, новчаних средства која је њој исплатио умешач, а због немогућности наплате тужиоцевог потраживања које он има према умешачу. Одлука нижестепених судова заснована је на примени одговарајућих одредби материјалног права, а ревизијом тужиоца се не указује на законске разлоге за изузетну дозвољеност ревизије већ на битне повреде одредаба парничног поступка (погрешна примена одредбе члана 8. Закона о парничном поступку) и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што нису разлози за изјављивање посебне ревизије, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради враћања новчаних средстава на рачун умешача, тужилац је поднео 18.05.2018. године, а вредност предмета спора је 3.081.900,00 динара, што је противвредност 26.075,81 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да је ревизија тужиоца недозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић